



# **Universitätsbibliothek Paderborn**

## **Vitae Sanctorvm**

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

**Lippeloo, Zacharias**

**Coloniae Agrippinæ, 1603**

Vita S. Disibodi Episcopi Et Confessoris: ex ea quæ est à S. Hildegarde  
Abbatissa Bongensi conscripta. Claruit paulò post obitum S. Benedicti  
Abatis: qui contigit circà annum Domini (iuxtà C. Baron. ...

**urn:nbn:de:hbz:466:1-42728**

VITA S. DISIBODI EPISCOPI ET *Vide Ioan.*  
*Confessoris: ex ea que est à S. Hildegarde Abba-*  
*tissa Bingensi conscripta. Claruit paulò post obi-*  
*tum S. Benedicti Abbatis: qui contigit circà an-*  
*num Domini (iuxta C. Baron: Tom. 7. Annal.)*

544.

**B**• Disibodus præclaris in Hibernia ortus  
 natalibus, iam puer docilis, literis & li-  
 beralibus disciplinis imbuendus, pijs  
 præceptoribus à parentibus commendatus, a-  
 gente Dei gratia, quæ ab eisdem tradebantur,  
 capaci ingenio accuratè memoriæ affigebat.  
 Porrò indies proficiens, & tum ætate, tum san-  
 ctitate crescens, à studio literarum ad studium  
 bonorum operum progrediebatur; precibus &  
 eleemosynis vacans: ita vt quicquid de Deo au-  
 ditione accipere aut discendo consequi posset,  
 illud multa audiitate complectetur. Denique  
 per gradus virtutum, & ætatis incrementa fin-  
 gulis initiatus sacris ordinibus, cum trigesimū  
 ageret annum, presbyter ordinatus est.

*3. Iulij.*  
*Patria eius.*

*Fuit sacerdos;*

Eā autèm dignitatē cum Dei timore acceptā,  
 tantis virtutum ornamenti decorauit, vt om-  
 nibus Deum amantibus cùm primis gratus &  
 charus esset: vndē eius regionis Antistite felici-  
 ter demortuo, ab eisdem magna animorum cō-  
 fessione in Pontificem electus est. Cum autèm  
 cogerent eum Episcopi onus in se recipere, ille  
 pro singulari modestia indignum se clamare, &  
 qua potuit vi manus ac pedes retrahere: at illis  
 tandem præuentibus, diuina dispositione etiā  
 inuitus, malevolisq; frustrà obstrepentibus in

H

fede



114 VITA S. DISIBODI EPISC.

*Creatur E-  
scopius.*

*Qualiter in  
Episcopatu  
vixerit.*

*Psal. 141.*

*Schismata &  
mores corrui-  
pii in Hi-  
bernia.*

sede Pontificali collocatus est. Tum verò Dei iustitiā prædicare & docere , omnesq; quos potuit sedulò adhortari quatenus se diuinis mādatis morigeros præberent : sicq; quod ab infantia sancti spiritū gratia perfusus fuerit, iam eructā do patefecit . Sanctarū virtutum optima quoq; exempla paterno affectu in se illis præbebat; & alij quidēm propter virtutes , quas in eo cernebāt, amabāt eū, arrectisq; cordis auribus doctrinam eius excipiebant: Alij verò, qui diuini erāt timoris expertes , monita salutis contemnebant, multisq; iniurijs illum afficiebant . At ille paucos eosque fideles sibi adiungens , cor suum quotidie affligebat: & tribulationem suam ante Dominum pronunciabat.

Eadem quoq; tempestate ingens schisma & magna ludibria in tota illa regione extitēr: alijs vetus & nouum testamentum oppugnabitibus, Christumq; abnegantibus; alijs hæreles complectentibus; plærisque ad iudaismum se convertentibus; nonnullis in ethnicismum prolabentibus; quibusdā non vt homines decet, sed instar pecudū, turpiter viuere appetētibus; alijs deniq; morum quandam disciplinam præse ferentibus propter humanitatem, sed tamen nihil boni facere studentibus. His verò tam fœdis erroribus & babylonicae cōfusioni Beatus Disibodus se virili & infracto animo opponens, multa opprobria, multasq; iniurias patienter tulit: ipsam quoque vitam profundere magis optans, quam tam absurdis & nefarijs rebus suffragari. Vnde post aliquot annos in tot malis æquo animo exactos, errorum architecti & patroni, populisque eis assentiens, post varias tenfas insidias de-

mūm

mùm coacto agmine, è sede sua multis affectum  
contumelijs exturbârunt.

*Pellitur è se-  
de sua.*

Et ille quidèm Deo malens in quiete seruire,  
quàm sinè fructu diutius apud illos hérere, pau-  
cis sibi adiunctis religiosis viris, sedem illam;  
quam annis decem strenuè admodùm & piè gu-  
bernârat, patriâ quoq; ipsam & res suas omnes  
Christi amore reliquit, dicens neque sibi neque  
alijs prodeesse, si illic velit morari, vbi vsque a-  
deò incredulitas, perfidia, & pertinax increue-  
rit iniquitas. Cum autèm ex Hybernia egressus  
esset, multis peragatis regionibus, & locis non  
paucis accuratè exploratis, vbi animæ suæ pos-  
set inuenire requiem, tandem in Alemaniam  
peruenit; vbi in durum sanè & ferum populum  
incidit: attamèn fessus aliquamdiu pedem illic  
fixit, gentiç; illi haud contemnendo cum fru-  
ctu verba salutis & sanctitatis exempla propo-  
fuit. Interim porrò gratissima beati Benedicti,  
non ita pridèm vita functi, & religionis mona-  
sticæ ab illo institutæ fama, ad eum perlata est:  
Vndè plurimum gauisus optabat sibi aliquot  
eiusdem religionis viros adiungere socios.

*In Alemaniā  
an venit.*

Itaque concepta bona spe desiderij sui, quan-  
doq; cælestis gratia ope complendi, vbi de ho-  
minibus ad Rhenū degentibus percepit, duros  
quidèm & asperos illos esse, sed tamen Ecclesia-  
sticā religionem deuotione colere, properè ad *Fluuius*  
Rhenū tèdit iter, atq; indè deflectens & per auia *Glauu*.  
quaç; ingrediēs, ad fluuiū quem Glauu vocant,  
peruenit: quo transmisso, montem excelsum  
& syluigerum conspicatus, in eum post decem  
peregrinationis suæ annos ascendit. Quem

circumquaque perlustrans, cunctaq; eius latera  
accuratè inspiciēs, amoenitas illius magis ac ma-  
gis eum incitauit, vt illic cuperet sedem figere:  
assensus siquidem arduus difficilem præbet ad-  
uentantibus accessum, & riuuli ex vtraque eius  
parte manantes corporibus magnam afferunt  
refocillationem. Fusa igitur ad Deum precatio-  
ne, in montis descensu ad orientem propter a-  
quæ compendium sibi habitationem designauit,  
vitæq; institutum, quod diu concupierat stre-  
nuè inchoans, orando, vigilando, iejunādo du-  
rè & asperè solitariam illic vitam duxit: quam  
socij eius impigrè imitantes, singuli sibi con-  
struxeré habitacula procul ab inuicem distan-  
tia. Sustentabantur autem aliquandiu radicibus  
herbarum: cum alijs escis carerent.

Cœpere porrò post aliquæ temporis spatia in  
populi, venationis, piscationis, aliarumverē  
necessariarum causa locum illum frequentan-  
tis, notitiam venire. Iam enim rumor sparsus e-  
rat in vulgum, sanctum quendam hominem cū  
aliquot socijs à Deo missum, eò aduenisse. Quod  
cum pleriq; admirationi esset, ad eum accede-  
bant, & de rebus utilibus cum illo sermones  
conferebant. Vndē factum est vt quibus ille  
sermones & adhortationes indēficientis vitæ  
promebat, iij res corpori sustentādo necessarias  
ei & socijs eius sæpè suppeditarent. Ille verò cū  
socijs suis pauperes & egenos colligens, qui-  
quid de victu quotidiano superesset, illis distri-  
buebat. Semper enim memoria retinebat, Ada-  
mum è cibo periisse: attendebatq; Antonium,  
Macarium, & eis similes patres, herbis & aspe-  
ro victu fuisse contentos; vt eorum confirmatus

*Benignus est  
pauperibus.*

exem-

exemplis, corpori suo molles & delicatos cibos non permitteret: ne ab antiquo serpente deciperetur. Quanto autem magis affligebat carnem suam tanto illum Deus copiosiori augebat gratia sua, & per miracula quoq; eum celebrem cunctisq; manifestum reddebat.

Permuli siquidèm ad eum adducti infirmi & debiles, per eius merita diuinitùs repente curati sunt: sed & cæci, claudi, dæmoniaci & leprosi non pauci. Vnde fama sanctitatis eius per totam regionem volitante, Principes & nobiles, opulentiq; homines, cum reliquo eius regionis populo montem illum cum omnibus finibus eius vlt̄a decurrentes fluuios Naham & Glan in longum & latum, ei & posteris eius donarūt; vt pijs hominibus illic congregatis vita degen-  
dæ necessaria affatim supp̄erent. Eo autem mu-  
nere accepto vir sanctus multum extimuit, re-  
cordatus malorum quæ erat plurima perpessus in Episcopatu: flexisq; genibus Dominum ora-  
uit, vt oblatio illa ad fructum & profectum anima-  
rum Spiritus sancti operatione cederet; deinde omne animi sui studium & voluntatem ad vitam & doctrinam S. Benedicti cooperante Spiritu sancto appulit, & ad löginq; loca, vbi ea institutio religiosè & sancte colebatur nuntios misit, supplices preces offerens, vt quidam ad ipsū venirent, vineam Domini Sabaoth iuxta regulam B. Benedicti plantaturi.

Complurimi s igitur eius Ordinis viris religiosis ad se allectis, eis Oratorium & congrua-  
domicilia in montis supercilio, propter diffi-  
cilem & arduum accessum contrà Orientem con-  
struenda curauit: nè aduentantis populi strepi-

*Multa efficit  
miracula.*

*Mons et fines  
eius dantur  
illi.*

tū interturbarentur, & feruor atq; rigor instituti, quotidiana eò confluentium visitatione disolueretur & eneruaretur. Ipse verò solitarius permanit in domicilio & oratorio illo, in montis descensu ad Orientem extructo, vt ad occurrentia omnia paratus esset, & superuenientibus pro cuiusq; ratione & conditione, opportuna posset respōsa dare. Et quidēa ea fratum congregatio, tam pietate erga Deum quam habitatorum numero crescebat; cunctaq; agenda & habenda imperio S. Disibodi subiacebant: communisq; ab illis vita secundūm B. Benedicti institutionem exercebatur. Atq; hac ratione effectum est, vt per multas prouincias insignium virtutum eorum fama sparsa sit, compluresque ad eos venerint, consilia & auxilia animarum saluti opportuna ab eis expertentes: prædiaq; & facultates suas Deo & B. Disibodo hilari mente offerentes.

*Vivunt iux-  
ta normam  
S. Benedicti.*

*Vera eius  
humilitas.*

Porrò vir sanctus diuina mysteria ab eo tempore, quo è sede sua electus est, vsq; ad vitæ finē, non vt Antistes, sed vt pauper presbyter celebrauit; nihil prorsus ea ex re mœroris accipiēs, sed potius animo exultans, Christi passionem imitando. Caterūm cum iam triginta annis ibidem Deo fideliter seruuiisset ac fratribus suis verbis & exemplis egregiè præfuisset, plus labore quam senio exhaustis corporis viribus, agrotare coepit. Conuocata igitur sancta congregatione, instantia mala & prospera, imminenterat à corpore migrationem suā, spiritu propheticō prædictis, successoriq; designauit: omnia quæ eius loci erant illi committens. Locum quoque sepulturæ suæ illis ostendit, cum la-

chry-

chrymis & gemitibus eos orans, ne in sublimi-  
aliquo loco, sed in humili oratori ipsius umbra  
culò ipsum humarent. Et quidem fratres magno  
dolore affecti, tantiq; Patris amissionem lugu-  
bri voce deplorantes polliciti sunt se id curatu-  
ros. Atque ita post multos exantatos labores,  
post multas toleratas cruces & afflictiones, an-  
*Migrat felicitate vita.*

ño ætatis suæ 81, diem obiit extremum: Christo  
redemptori, cui fideliter seruierat, spiritum  
reddens.

Sacrum autem eius corpus fuit ingenti om-  
nium luctu, copiosissimaq; funus cohonestanti-  
um multitudine, in exiguo sui oratori, vt vi-  
uens petierat, umbraculo tumulatum; suauissi-  
mo omnium naribus ceu balsami, myrræ &  
thuri odore perfusis; quæ miræ suavitatis fra-  
grantia ad tricesimum usque diem apud eius se-  
pulchrum perdurauit: vbi & multa sunt diuini-  
tus edita miracula. Septem dæmoniaci liberati;  
triginta claudi, multi cæci & surdi: complures-  
que alij, varijs pressi morbis, ad contactum tu-  
muli eius, præstante Domino, curati sunt. Indè  
verò multo post tempore, magna cum venera-  
tione assidente & præsente Bonifacio Antisti-  
te Moguntinensi, in Ecclesiam Monasterij trans-

latum & in sarcophago honorificè reposi-  
tum: fuit veterum miraculorum rei-  
teratione, denuò diuinitus  
glorificatum.